

Forfatter: Scharling, Carl Emil

Titel: BREV TIL: Scharling, Emmy Charlotte FRA: Scharling, Carl Emil (1861-10-04)

Citation: Scharling, Carl Emil: "BREV TIL: Scharling, Emmy Charlotte FRA: Scharling, Carl Emil (1861-10-04)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 228. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000051.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Basel. Fredag 4. Oct. 1861. Modtaget 13. Oct.

Kjæreste Tante Emmy! *)

Det er saare længe siden, at jeg sidst skrev Dig til, men jeg fortrøster mig til, hvad Du eengang har sagt, at selv om jeg ikke skriver til Dig, veed Du dog, at jeg stedse tænker paa Dig med Kjærlighed. I Tillid hertil har jeg længe undladt at sende Dig Brev, thi min Correspondance voxer mig man-s. 229gen Gang saaledes over Hovedet, at jeg ikke veed, hvad jeg skal gribe til forat opfylde mine Pligter, især nu, da jeg paa Grund af mine mange Bekjendte i Øst og Vest ogsaa maa føre en udenlandsk Correspondance. Men slet ikke at skrive Dig til, kan jeg dog heller ikke, og saa skyder jeg da nu Alt tilside, skaffer mig en rummelig Plads paa mit Skrivebord, hvor de mest forskellige Sager ligge i kaotisk Forvirring og tager Brevmappen frem.

Din Sygdom i Sommer satte mig i Uro — Gud være lovet, at den blev vel overstaaet. Min stadige Bøn til Gud er, at jeg, naar jeg engang kommer hjem, maa finde min lille Kreds paa Vesterbro samlet, som da jeg forlod den. I Sommer ere jo to af mine Kjære bortkaldte — Tante Louise og Tante Jane. Ved det sidste Dødsfald tænkte jeg meget paa Dig: atter er een af Dine »Gamle« gaaet bort. Kan Du huske, hvorledes jeg mangan Aften, naar jeg kom fra Teatret (eller som Trier kaldte det, fra mine Forretninger), hentede Dig hos Tante Jane fra et lille Whistparti? — Fortæl mig dog engang, hvorledes det gaaer Frøken — ja det er dog ærgerligt, nu kan jeg ikke huske hendes Navn, skjøndt jeg seer hende saa tydeligt for mig med sine store Øjne og sit leende Ansigt — men Du veed nok hende, som boede hos Tante Jane.

Iforgaars (d. 2. Oct. om Aft. Kl. 10 — Louise var vistnok henne hos Rings) havde jeg et Jernbaneuheld, men slap med Skrækken. Jeg havde tilbragt en prægtig Dag i Höllenthal i Schwartzwald s. 230 med Doktor Schmidt og to tyske Læger (det kan maaske mere Fader at høre, at den ene af disse hed Socin og nedstammer directe fra Lælius Socinus) og om Aftenen Kl. 8½ satte vi os paa Jernbanen forat kjøre hjem med et Iiltog. Efterat have kjørt en Time, fik vi pludseligt et Stød, og et Par Minutter efter standsede Toget. Man havde da forglemt at borttage en Waggon, ladet med Tømmer, som Locomotivføreren paa Grund af Mørket ikke kunde see. Denne Waggon skjød Locomotivet naturligvis foran sig, men det var dog tørnet mod den med saadan Kraft, at det havde løbet sig fast i Vognen, saa at de ikke længer kunde skilles, ligesom omvendt Tømmeret var løben ind i Maskineriet og havde beskadiget dette meget. Saa maatte der telegrapheres til Basel efter et nyt Locomotiv, og vi maatte vente tre Timer, indtil dette kom, som vi imidlertid tilbragte meget behageligt med at spadsere under den smukke, stjerneklare Himmel. Først Kl. 2½ kom vi hjem til Basel.